

τὰ ἀνάκτορα ταῦτα θὰ εὕρισκοντο ἐν Λευκάδι. Ἡ γνώμη αὕτη εὔρε συνήγορον τὸν Ὀλλανδὸν ἀρχαιολόγον κ. Οὐγκωπ, ὅστις κατελθὼν εἰς Ἑλλάδα, μετέβη ἤδη εἰς Λευκάδα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετὰ τοῦ κ. Δαϊρπελδ. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἤρξαντο εἰς τὸ ἀνατολικὸν παράλιον παρὰ τὸν κόλπον Βλιγέ.

Ὁ Διαγωνισμὸς τῆς γλυπτικῆς ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας τῶν Φιλοτέχνων γλυπτικῆς πρὸς τινων μνημῶν προκυρηχθεὶς ἐντολῇ τῆς πρὸς ἀνέγερσιν μνημείου εἰς τὸν αἰμνηστον πολιτευτὴν Λομβάρδον ἐπιτροπῆς ἐν Ζακύνθῳ, ἐλήξε. Ἡ ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τοῦ πρώην Ὑπουργοῦ κ. Βουλπιώτου, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γερμ. ἀρχαιολογικῆς σχολῆς κ. Δόρπελ καὶ τοῦ βουλευτοῦ καὶ προέδρου τοῦ Δημοτ. συμβουλίου Ζακύνθου κ. Κ. Λομβάρδου ὑπέβαλεν εἰς τὴν Ἐταιρείαν τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην ἔκθεσιν. Ἡ δὲ, ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐν Ζακύνθῳ ἐπιτροπὴν νὰ προβῇ εἰς τελικὴν ἀπόφασιν. Εἰκόνας τῆς προκρίθεις προτομῆς, ὡς καὶ ἀποψιν τοῦ ὅλου μνημείου, τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκριθέντος, δημοσιεύομεν ὧδε.

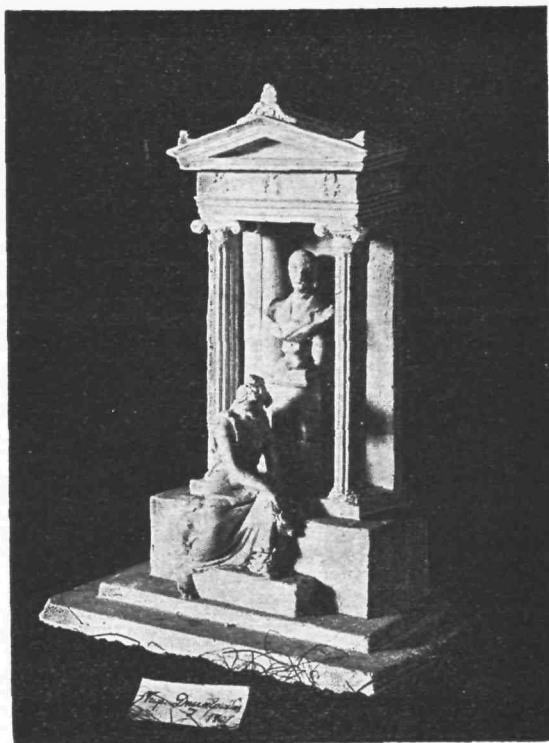
Ἡ ἔκθεσις τῶν κριτῶν ἔχει ὡς ἔπεται :

Κίριε Πρόεδρε

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατεθείσης ἡμῖν παρὰ τῆς Ὑμετέρας Ἐταιρείας ἐντολῆς συνήλθομεν ὅπως ἐξενέγκωμεν τὴν κρίσιν ἡμῶν ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων προπλασμάτων διὰ τὴν ἀνέγερσιν μνημείου τοῦ μακαρίτου Κωνσ. Λομβάρδου.

Ἐκ τῶν ὑποβληθέντων κατὰ τὸν πρῶτον διαγωνισμὸν τριῶν προπλασμάτων, ἐξ ὧν τὸ ἐν ἄνδρῳ προτομῆς, ἡ ἐπιτροπὴ θεώρησεν ὁμοφώνως ὅτι οὐδὲν κατόρθωσεν νὰ ἀποδώσῃ τοὺς χαρακτῆρας τοῦ μακαρίτου Λομβάρδου καὶ ἐπομένως οὐδὲν τούτων θεώρησε προκριτέον.

Κατὰ τὸν σήμερον ἐνεργηθέντα διαγωνισμὸν, ἐνθα καὶ μόνον ἔργον ὑπεβλήθη εἰς τὴν κρίσιν ἡμῶν. Καὶ τοι καὶ ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ἡ ἀπόδοσις τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ μακαρίτου Λομ-

Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Μνημεῖον Λομβάρδου

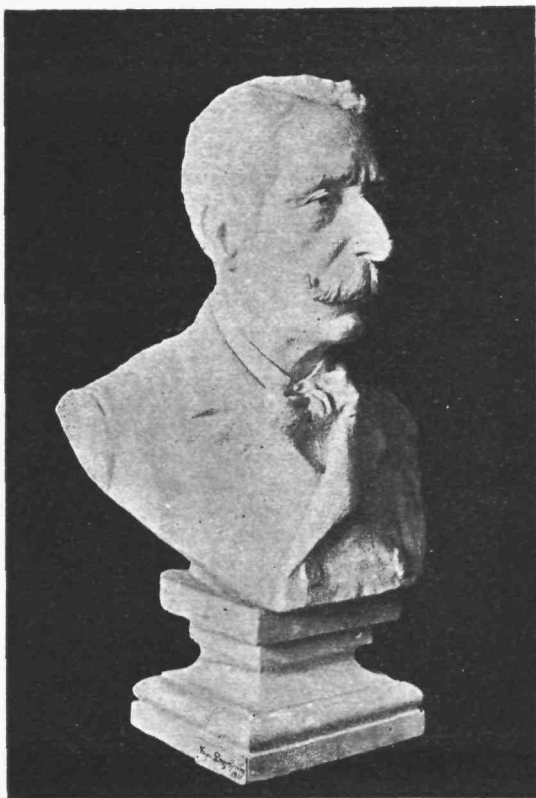
βάρδου δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ τελεία, ἐν τούτοις ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει τοῦτο ὡς τὸ σχετικῶς καλλίτερον τῶν εἰς αὐτὴν ὑποβληθέντων, θεωροῦσα ἐπαρκῶς κατὰ τὰ ἄλλα ἐπιτυχίαν τὴν ἀναπαράστασιν τοῦ ὅλου μνημείου, τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Γεωρ. Δημητριάδου ὑποβληθέντος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰανουαρίου 1901.

Μετ' ἐξαίρετου ὑπολήψεως

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Δ. Σ. Βουλπιώτης, Γ. Δορπελ, Κ. Ἀργ. Λομβάρδος

Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Προτομὴ Λομβάρδου

Ἐν τῇ Γαλλικῇ ἀρχαιολογικῇ σχολῇ ὁ παρεπιδημὼν ἀρχαιολόγος κ. Ποττιέ ἔκαμιν ἐνδιαφέρουσιν ἀνακοίνωσιν περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς εἰκόνων τοῦ Πολυγνώτου.

Ὁ κ. Ποττιέ εἰδικὸς μελετητὴς τῆς γραφικῆς τῶν ἀρχαίων, ἐξέλεξε προσφιλέας αὐτῷ θεμα. Ἀτυχῶς τὰ ἀνακλυσθέντα ἐρείπια τῆς «Λέσχης» τῶν Δελφῶν οὐδὲ ἔγχοις διέσωσαν τῶν περιφήμων γραφῶν τοῦ Πολυγνώτου. Ὁ Γάλλος καθηγητὴς ἠθέλησεν ἀπλῶς διὰ τῆς ὁμιλίας του νὰ διευκρινήσῃ ἐν χωρίον τοῦ Παισανίου, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐν τῇ Λέσχῃ τῶν Δελφῶν περίφημον τοιχογραφίαν τοῦ Πολυγνώτου ἣτις εἶνε ἄριστον ὑπόδειγμα συμβολικῆς ζωγραφικῆς — οἷον ἐφήρμοσεν αὐτὴν εἰς τοὺς χρόνους μας ὁ Puvion de Chavannes π. χ. — ἀφοῦ παρέχεν εἰς τοὺς θεατὰς τὸν χορὸν τῶν ἐπιστῶν γυναικῶν τοῦ ἐγκλήματος καὶ τοῦ μοιραίου ἐκπροσωπουμένων τὰ πάθη τὰ τραγικὰ καὶ τὴν εἰμαρμένην τὴν βρύνουσιν τοὺς ἀνθρώπους, ὡς καὶ τοὺς κολαζόμενους παραβάτας τῶν θεϊνῶν νόμων (Τάνταλος, Σίσυφος κλπ.) πάντας δὲ τούτους, ἀποτελοῦντας οἰονεὶ τὸ πανόραμα τῆς Ἀμαρτίας, ἐπιβλεπομένους ὑπὸ τῆς θείας μορφῆς τοῦ Ὁρφέως, τοῦ «πατρὸς τούτου τῆς Ἐκκλησίας τοῦ παραπλανηθέντος μεταξὺ τῶν Εἰδωλολατρῶν», ὡς τὸν ὠνόμασεν ὁ κ. Ποττιέ, στηριζόμενος εἰς τὸν θαυμασμὸν Κλήμεντος τοῦ Ἀλεξανδρείας καὶ θεωρῶν αὐτὸν ὡς εἶδος θεολόγου, τοῦ ὁποίου τὰ ὑψηλὰ ρήματα παρηγόρουν τοὺς πονοῦντας.